

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 353.

Tolvte Session.

83de Møde.

Torsdagen den 17de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Jessen: Det er aldeles vist, at om ikke en Borgerrepræsentation, men blot en enkelt Borger i en By i dette Dieblik androg paa, at Næringskatten maatte falde bort, og at det paagjældende Bølsb maatte lignedes paa en anden Maade, saa er Ministeriet efter den nu bestaaende Lovgivning, selv uden at have hørt Magistraten eller Borgerrepræsentanterne, berettiget til at sige: Næringskatten skal falde bort, og den Skat, som tidligere har været lignet paa den Maade, skal lignedes paa en anden. Der er ikke ved Lovgivningen gjort nogen Indskrænkning i Ministeriets Myndighed i denne Henseende, og der er tidligere mangfoldige Gange steet Forandringer i den Maade, hvorpaa de enkelte Udgifter i en Kjøbstad have været lignede. Jeg kunde nævne en stor Deel Exempler paa, at der i de forskjellige Kjøbstæders Budgetter aarlig, snart under en Rigningsbranche, snart under en anden, opføres Udgifter, som Amtet eller Ministeriet finder ikke bør staae under den Post, men bør flyttes over til en anden, og det skeer altsaa uden den lovgivende Magts Mellemkomst. Den første Deel af det af det ærede Udvalg stillede Forslag har saaledes i Grunden ikke nogen særdeles Betydning, forsaavidt det derved bestemmes, at, „naar Borgerrepræsentationen i en Kjøbstad andrager derom, kan Indenrigsministeren tillade“, at Næringskatten lignedes paa en anden Maade;

thi efter den nu bestaaende Lovgivning kan dette allerede skee; jeg skal derfor heller ikke videre opholde mig ved den Omstændighed, at der staaer: „naar Borgerrepræsentationen andrager herpaa“, thi Ministeriet kan nu, som sagt, tillade det, hvad enten Borgerrepræsentationen andrager herpaa eller ikke. Imidlertid kan jeg dog ikke tilbageholde, at det ikke forekommer mig at være ganske rigtigt, at man i saadanne enkelte Tilfælde udelukker Magistraten eller Byfogden fra at tale med om en for den hele Ordning af Communens Bestatningsvæsen saa vigtig Foranstaltning. Den løbende Administration heraf ligger jo hos Magistraten eller Byfogden, der altsaa har fuld Anledning til at være nøie bekendt med og have en fuldstændig Oversigt over det hele Bestatningsforhold, og det forekommer mig desuden, at der er noget Unaturligt i, at man gennem Lovgivningsmagten vil søge at stille de to forskjellige Grene af den kommunale Bestyrelse i et fjernt Forhold til hinanden; jeg tror tværtimod, at man bestandig skulde virke hen til at bringe dem i en saadan Samvirken, at der Intet kunde foretages af den ene af disse Grene af Communalbestyrelsen uden efter Raadslagning og Overlæg med den anden. Det burde efter min Mening være en Pligt for begge Dele af Communalbestyrelsen, at de bestandig skulle samvirke med hinanden, men da den ærede Minister har udtalt, at han dog i et saadant Tilfælde, som her omhandles, vil høre Byfogden, saa er der jo her, som sagt, kun Tale om en formel Bestemmelse, hvorpaa jeg ikke skal lægge nogen særdeles Vægt. Derimod kan jeg ikke Andet end paa det Bestemteste anbe-